

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010309
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2021, v trestnej veci obžalovaného M. S. pre zločin krádeže podľa § 221 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. f/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/33/2020 zo dňa 3. decembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovaný

M. V a H. nar. XX.X.XXXX v A. - Z. Z., trvale bytom C., prechodne bytom A. H. č. XXX, okres U. O.,

je v i n n ý, ž e

v presne nezistenej dobe od 17.10.2018 do 14.1.2019 v rodinnom dome na Ul. C. č. XXX/XX v obci C., okr. A., postupne v malých finančných čiastkách ukradol z umelohmotného puzdra na okuliare bielej farby ukrytého na skrini v miestnosti spálne finančnú hotovosť v celkovej výške 120 eur, pričom v dobe od 13.1.2019 do 14.1.2019 to bola konkrétne suma vo výške 35 eur a následne v dobe od dňa 26.1.2019 v čase od 11.00 hod. do 09.00 hod. dňa 27.1.2019 ukradol finančnú hotovosť vo výške 100 eur v dvoch päťdesiat eurových bankovkách, ktoré boli ukryté v šijacom stroji v miestnosti obývacej izby, čím takto svojím skutkom spôsobil poškodenú G. S. z C. celkovú škodu na majetku krádežou finančnej hotovosti vo výške 200 eur, hoci bol za obdobný skutok, v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý Okresným úradom Poprad, odbor všeobecnej a vnútornej správy, rozhodnutím pod č. OU-PP-OVVS-2018/006898-15, ktorým mu bola uložená sankcia 300 eur, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2018 a vykonateľnosť dňa 17.8.2018 a taktiež skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 4T/108/2017 zo dňa 15.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2017, k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona

z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, h/ Tr. zákona a 38 ods. 4 Tr. zákona a podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/124/2018-97 zo dňa 26.1.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.9.2019, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., C. XXX/XX, prechodne bytom A., Z. 1370/16 - zariadenie pre seniorov, škodu vo výške 220 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 8T/33/2020 zo dňa 03.12.2020 uznal obžalovaného M. S. vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. f/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zákona, ktorý spáchal, tak že

- v presne nezistenej dobe od 17.10.2018 do 14.1.2019 v rodinnom dome na Ul. C. č. XXX/XX v obci C., okr. A., postupne v malých finančných čiastkach ukradol z umelohmotného puzdra na okuliare bielej farby ukrytého na skrini v miestnosti spálne finančnú hotovosť v celkovej výške 120 eur, pričom v dobe od 13.1.2019 do 14.1.2019 to bola konkrétne suma vo výške 35 eur a následne v dobe od dňa 26.1.2019 v čase od 11.00 hod. do 09.00 hod. dňa 27.1.2019 ukradol finančnú hotovosť vo výške 100 eur v dvoch päťdesiat eurových bankovkách, ktoré boli ukryté v šijacom stroji v miestnosti obývacej izby, čím takto svojím skutkom spôsobil poškodenej G. S. z C. celkovú škodu na majetku krádežou finančnej hotovosti vo výške 200 eur, hoci bol za obdobný skutok, v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý Okresným úradom Poprad, odbor všeobecnej a vnútornej správy, rozhodnutím pod č. OU-PP-OVVS-2018/006898-15, ktorým mu bola uložená sankcia 300 eur, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2018 a vykonateľnosť dňa 17.8.2018 a taktiež skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 4T/108/2017 zo dňa 15.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2017, k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to mu súd uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného a na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/124/2018-97 zo dňa 26.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.09.2019, ktorým

bol obžalovanému uložený podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu z minimálnym stupňom strázenia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., C. XXX/XX prechodne bytom A., Z. XXXX/XX - zariadenie pre seniorov, škodu vo výške 220 Eur.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste.

Dňa 07.12.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal odvolanie, kde konštatuje, že rozhodnutie o vine a uložený trest čo do výšky ako aj výrok o náhrade škody považuje za správny, avšak pri vyhlásení rozsudku nedošlo k použitiu zákonných ustanovení pre uloženie trestu v zmysle § 38 a § 37 Tr. zákona.

Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 27.01.2021. Obhajca v odvolaní zdôrazňuje, že v prejednávanej veci neexistuje žiaden priamy, ale ani nepriamy dôkaz, že skutku sa dopustil obžalovaný. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vzťahy medzi obžalovaným a matkou nie sú ideálne. V konaní bolo preukázané, že pri konkrétnych čiastkových konaniach, ktoré sú predmetom celého skutku nebol prítomný žiaden priamy svedok. Jediným dôkazom svedčiacim proti obžalovanému je výpoveď jeho matky, ktorá však vypovedala, že nevidela ako bral peniaze, dokonca v samotnom prípravnom konaní jej vyšetrovateľ kládol sugestívne, resp. kapiózne otázky. V prípravnom konaní matka vypovedala a dokonca aj celá obžaloba Okresnej prokuratúry Poprad bola postavená na tom, že mal matke kraďnúť peniaze od septembra 2018, pričom ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, bol do 17. októbra 2018 vo výkone trestu odňatia slobody. Podmienečne prepustený bol až dňa 17.10.2018 rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/25/2018. Obhajca poukázal na procesnú vadu konajúceho súdu, ktorá spôsobila porušenie práva na spravodlivý proces ako aj práva na obhajobu, keď súd nevyzval obhajcu alebo obžalovaného na postup podľa § 256 ods. 1 Tr. poriadku, teda po prednese obžaloby prokurátorom, súd nevyzval obhajcu na zaujatie stanoviska k obžalobe. Na preukázanie viny súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúci dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje ho zo spáchania, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Pri hodnotení vierohodnosti svedka poškodenej, súd je povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní. Pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodným je v príbuzenskom vzťahu, resp. priateľskom, nepriateľskom, susedskom či zamestnávateľskom vzťahu. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny vyplývajúce či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu pri zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa vnútorného presvedčenia, aby rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá nie je vierohodná. Tak ako už vyššie uviedol, vzájomné vzťahy obžalovaného a poškodenej - matky, nie sú dobré. Poukázal aj na to, že matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní si už na nič nespomínala. Ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu, musí byť dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený tak, ako to bolo v jeho prípade, minimálne v prípade toho, že bol na slobodu prepustený až dňa 17.10.2018, teda nemohol kraďnúť svojej matke peniaze od septembra 2018. Z vyššie popísaných dôvodov považuje aj výrok týkajúci sa náhrady škody vo výške 220 Eur za nezákonný. Má za to, že obžalovaný nemôže byť uznaný vinným za niečo, čoho sa nedopustil iba preto, že jeho matka si nepamätá, kde uložila peniaze, či vôbec nejaké peniaze na nejaké miesto uložila. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. poriadku zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/,c/ Tr. poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o vine a v dôsledku toho aj vo výroku o treste prípadne, aby podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol sám a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora sú sčasti dôvodné.

Obžalovaný M.o na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný. Ako obžalovaný využil svoje právo a odoprel vypovedať na hlavnom pojednávaní. Toto svoje právo využil aj v prípravnom konaní.

Svedkyňa G. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala všeobecne. Skonštatovala, že obžalovaný nič iné nerobil len hľadal peniaze, keď nejaké našiel išiel hneď do krčmy. Pamätala si, že 1-krát peniaze pred synom ukryla do puzdra od okuliarov, no nepamätala koľko, ale že jej ich zobral. Raz peniaze boli v starodávnej skrini, aj odtiaľ ich zobral, aj zo sekretára. Bolo to 100 Eur, inokedy 150 Eur. Poukázala na svoju výpoveď z prípravného konania.

Súd prvého stupňa sa už zaoberal možnosťou použitia výpovedi z prípravného konania, ktoré boli nahraté aj na CD nosičoch a prepisy sú súčasťou vyšetrovacieho spisu. Už súd prvého stupňa správne zhodnotil, že tieto výpovede nie sú použiteľné v konaní pred súdom a oboznámil ich ako vecný dôkaz podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný je zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaný svedeckou výpoveďou svedkyne O. D., sestry obžalovaného, dcéry svedkyne poškodenej. Táto povedala, že brat mamu stále okrádal. Z peňaženky jej zobral aj posledných 5 Eur, ktoré prepil. Pamätala si na okolnosti, keď mama plakala do telefónu, že jej zmizli peniaze zo šijacieho stroja, z puzdra na okuliare, spod hlavy, aj spod vankúša. Keď odchádzala do obchodu a nechávala tašku na chvíľu bez dozoru, vtedy jej dokázal vziať peniaze. Vyvrcholilo to tým, že mama ju požiadala, aby jej vybavila domov dôchodcov, že doma už nevydrží. To bol jediný dôvod na odchod mamy do zariadenia pre seniorov. Do rodinného domu mal prístup iba brat a mama. Svedkyňa mala kľúče len od brány. Mamu navštevovala každý týždeň. Mama v dome neprijímala iné návštevy. Takto získané peniaze brat mame nikdy nevrátil. Vzťahy medzi nimi záviseli od toho či mala peniaze, alebo nie. Brat na domácnosť neprispieval ničím. Raz asi pred dvoma rokmi svedkyňa prichytila svojho brata ako berie mame peniaze z peňaženky 5 Eur, za čo si kúpil alkohol. Krádeže zo šijacieho stroja, puzdra na okuliare alebo spod vankúša sa mohli stať podľa svedkyne pred 2 a pol rokom. Brat sa vrátil z výkonu trestu v októbri 2018. Peniaze spod vankúša jej vzal po výkone trestu. Mama po krádeži peňazí jej telefonovala. Riešili to tak, že mama nosila peňaženku na krku a celý dôchodok dávala vnučke. Mama zvykla mať pri sebe hotovosť 50 alebo 100 Eur, podľa toho či chcela ísť do obchodu. Pamätala si, že z puzdra na okuliare zmizlo 120 Eur a zo stroja 100 Eur. Za krátky čas odcudzená suma mohla byť aj 350 Eur, pričom malé sumy neráta. Brat už bol odsúdený, keď vzal mame televízor do záložne. Mama s otcom prepísali dom na brata s tým, že sa o nich postará. On dom zadlžil tak, že ho predal exekútor. Krádeže boli s mamou niekoľkokrát nahlasovať. Poslednýkrát to nahlasovala mama, pretože svedkyňa tam už odmietla ísť.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach oboznámil jednotlivé priestupkové spisy. Na základe takto vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, úvahy už súdu prvého stupňa sú správne, keď hodnotil, že obžalovaný je usvedčovaný výpoveďou poškodenej G.j. Aj keď táto na hlavnom pojednávaní vypovedala všeobecne, no popísala priestor, z ktorého malo dôjsť k odcudzeniu peňazí. Aj keď už bližšiu sumu vzhľadom na svoj vek nevedela špecifikovať. Výpoveď poškodenej G. S. je podporovaná svedeckou výpoveďou O.j, ktorej poškodenej po zistení odcudzenia peňazí telefonovala, teda prežité skutočnosti jej oznamovala.

Obžalovaný je usvedčovaný aj listinnými dôkazmi, ktoré boli oboznámené pred súdom prvého stupňa. Predovšetkým obsahom jednotlivých priestupkových spisov a jednotlivých oznámení, ktoré urobila poškodenej. Z týchto listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že poškodenej v čase spáchania skutku si pamätala akým spôsobom, s ktorých miest jej boli peniaze, ktoré pred obžalovaným ukrývala odcudzené.

Už súd prvého stupňa sa zaoberal samotnou obranou obžalovaného, ktorú prezentoval aj v rámci odvolacieho konania, že skutok nemohol páchať tak, ako je uvedený v obžalobe, teda od septembra

2018, pretože do 17.10.2018 bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienične prepustený. Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď skutok upravil a vychádzal práve z rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/25/2018 zo dňa 17.10.2018 a upravil začiatok páchania trestného činu. Teda odo dňa, keď obžalovaný sa dostal na slobodu a vrátil sa do domu, kde bývala a aj poškodená G. S..

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa porušil právo obžalovaného na spravodlivý proces a právo na obhajobu, pretože po prednesení obžaloby nevyzval obhajcu, aby zaujal stanovisko k obžalobe podľa § 256 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd k tejto námietke obhajoby poukazuje na tú skutočnosť, že stanovisko k obžalobe prezentuje len obhajca. Toto stanovisko má byť stručné, jasné a má vyjadrovať celý postoj obžalovaného k obžalobe a naznačovať smer, ktorým bude obžalovaný prostredníctvom obhajcu orientovať dokazovanie a očakávaný výsledok konania v konaní pred súdom. Stanovisko k obžalobe nie je záverečnou rečou obhajcu. Krajský súd zdôrazňuje, že aj keď súd prvého stupňa nevyzval obhajcu na zaujatie stanoviska, nejde o tak závažné procesné pochybenie, pretože obhajca bol prítomný v rámci celého dokazovania na súde prvého stupňa. Mal možnosť vyjadrovať sa k jednotlivým dôkazom, navrhnúť vykonanie dôkazov a v neposlednom rade svoje celé stanovisko zhrnul v záverečnej reči. Podľa názoru krajského súdu nejde o zásah do práva na obhajobu obžalovaného, ktorý by spochybňoval rozsah a závery vykonaného dokazovania.

Na druhej strane krajský súd musí konštatovať, že po tom čo súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne upravil dobu páchania trestného činu, súd prvého stupňa nekriticky prevzal skutkovú vetu z obžaloby. Vo vzťahu k skutkovej vete, tak ako bola formulovaná či už v prípravnom konaní v uznesení o vznesení obvinenia, následne tak ako ju prokurátor formuloval obžalobe, je potrebné uviesť, že absentujú v tejto skutkovej vete základné pojmové znaky žalovaného trestného činu. Skutková veta neobsahuje skutočnosti odôvodňujúce konanie obžalovaného právne kvalifikovať podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 3 písm. f/ Tr. zákona a to skutočnosť, že trestný čin spáchal na chránenej osobe, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zákona a zákona. V skutkovej vete nie je vyjadrený vzťah, že ide o chránenú osobu teda, že ide o osobu blízku podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.poriadku a osobu vyššieho veku podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku v osobe poškodenej G. S.. Tieto základné pojmové znaky sú vyjadrené iba v právnej vete pri právnej kvalifikácii skutku. Krajský súd musí konštatovať, že skutková veta tak ako je formulovaná, nezodpovedá právnej vete tak ako je vyjadrená v rozsudku súdu prvého stupňa.

Krajský súd toto pochybenie súdu prvého stupňa napravil tak, že konanie, ktoré je popísané v skutkovej vete rozsudku právne kvalifikoval podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, t.j. že obžalovaný M. S. v dobe predchádzajúcich 12 mesiacoch bol postihnutý za taký trestný čin a v predchádzajúcich 24 štyroch mesiacoch bol odsúdený.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd zmenil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, že dospel k záveru, že obžalovaný M. S. svojim konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej s úmyslom priamym.

Obžalovaný JK. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. V evidencii priestupkov a 8 záznamov, za priestupky proti majetku. V odpise z registra trestov má 6 záznamov. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/124/18 zo dňa 26.06.2019, ktorým za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Uvedený trest vykonal.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, že poľahčujúce okolnosti nezistil na druhej strane zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Tr. zákona, že už v minulosti bol za trestný čin odsúdený a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody.

Obžalovaný JK.o trestný čin spáchal pred tým ako v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6T/124/2018 bol vyhlásený rozsudok. Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody.

Krajský súd rešpektujúc základnú zásadu vyjadrenú v § 38 ods. 4 Tr. zákona, po ustálení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pri prevahe priťažujúcich okolností, upravil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že ju zvýšil o jednu tretinu. Následne dospel k záveru, že účel trestu, ktorý je vyjadrených v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného M. S. dosiahne súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov.

Obžalovaný M. S. v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho krajský súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu a odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd zrušil pri ukladaní súhrnného trestu aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/124/2018 zo dňa 26.01.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, aj vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo k zrušeniu, stratili podklad.

Odvolanie prokurátora bolo sčasti dôvodné práve vo vzťahu k ukladaniu trestu, pretože súd prvého stupňa neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. poriadku. Odvolaniu prokurátora v tejto časti krajský súd vyhovel.

V súlade s výrokom o vine krajský súd rozhodol aj tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú G. S. spôsobenú škodu vo výške 220 Eur.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd v tejto trestnej veci rozhodol o výroku o vine a výroku o treste jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.